

Warszawa, 21.06.2020

Prof. dr hab. Ewa Iżykowska Lipińska

Wydział Wokalno Aktorski UMFC

w Warszawie

Zlecniodawca

Akademia Muzyczna im St.Moniuszki w Gdańsku, pismo z dn.04.02.2020r.

Zlecenie podjęte na podstawie ustawy z dn.14.03. 2003 roku, tekst jednolity o stopniach i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki w zw .z art.179 ust.1 ustawy z dnia

3.07.2018 roku /Dz. U. Nr 65, poz. 595 ze zmianami Dz. U. z Dn. 27.07.2005 roku Nr 167, poz. 1365, art.14 ust.2 pkt2/., oraz uchwały z dn 9.12..2019, podjętej przez Radę Dyscypliny Artystycznej Akademii Muzycznej im St.Moniuszki w Gdańsku..

Dotyczy

Uchwały Rady Wydziału Wokalno Aktorskiego Akademii Muzycznej im St. Moniuszki w Gdańsku z dn. 9.02..2018 nr 06/2018 w sprawie: wszczęcia na wniosek pani mgr Moniki Świostek przewodu na stopień doktora sztuki muzycznej w dziedzinie artystycznej wokalistyka.

W świetle ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki w zw.z art.179 ust.1 ustawy z dnia 3.07.2018 roku/ Dz. U. nr.164, poz. 1365 z dnia 17.08. 2005 roku, tekst jednolity art. 6. Ust.1.3/ Rada Wydziału Wokalno Aktorskiego Akademii Muzycznej im St Moniuszko w Gdańsku uprawniona do prowadzenia przewodu doktorskiego na stopień doktora w dziedzinie sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej wokalistyka podjęła prawomocną uchwałę o wszczęciu pani mgr Monice Świostek przewodu doktorskiego na stopień doktora w dziedzinie sztuki muzycznej , dyscyplinie artystycznej wokalistyka. Głosów uprawnionych 13 obecnych - 12, głosów na tak - 12, głosu wstrzymującego-0, przeciwnych-0.

W związku z powyższym poinformowano mnie o wszczęciu przewodu doktorskiego i wyznaczeniu mojej osoby na recenzenta pracy doktorskiej pani mgr Moniki Świostek zatytułowanej, *Nieznane oblicza twórczości wokalne Franciszka Maklakiewicza w kontekście pieśni dotyczących tematyki miłosnej*.

Wyznaczenie mojej osoby na recenzenta nastąpiło na posiedzeniu Rady Dyscypliny Artystycznej Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w dn. 9.12.2019.

Ilość osób uprawnionych do głosowania -15, obecnych 12, oddano 12 głosów ważnych, 12 głosów za, 0 głosów przeciwnych.

Podstawowe dane o kandydacie

Mgr Monika Świostek urodziła się w 13.03.1980 roku. w Radomiu.

Doktorantka jest absolwentką Akademii Muzycznej im F.Nowowiejskiego w Bydgoszczy.

Studia na Wydziale Wokalnym ukończyła w roku 2006 z wyróżnieniem.

Jest laureatka szeregu konkursów krajowych i międzynarodowych.

Jej pierwszy spektakularny sukces miał miejsce na III Ogólnopolskim Konkursie Wokalnym im .Halskiej- Fijałkowskiej we Wrocławiu, w roku 2005, gdzie zdobyła I miejsce.

W tym samym roku zdobyła I miejsce i nagrodę specjalną. Na VII Konkursie Polskiej Piosenki Artystycznej w Warszawie, Nagrody specjalne na XII Międzynarodowym Konkursie im A.Dworzaka w Karlovych Varach/2006/.

W roku 2007 została laureatką I nagrody, oraz nagrody specjalnej na konkursie Złote Głosy Mazowsza w Warszawie.

Kolejne nagrody to nagroda specjalna na Międzynarodowym Konkursie im A.Didura w Bytomiu/2009/, nagroda specjalna na VII Międzynarodowym Konkursie im K. Szymanowskiego w Łodzi, /2009/, oraz III nagroda na II międzynarodowym Konkursie Wokalnym im A.Hiolskiego w Kudowie- Zdroju/2013/

W latach 2005-2006 była stypendystką Marszałka Województwa Kujawsko- Pomorskiego, .w roku 2006, Ministra Kultury, w roku 2007 Prezydenta miasta Radomia.

W latach 2007- 2009 była solistką Opery Wrocławskiej, gdzie wykonywała takie partie jak m. in. Halka, w operze Halka Moniuszki.

Artystka współpracuje z najważniejszymi instytucjami kultury w Polsce, jak Teatr Wielki, Opera Narodowa, Opera i Filharmonia Podlaska, w Białymstoku, , Opera Nova w Bydgoszczy Opera Krakowska, Opera na Zamku w Szczecinie, Filharmonia Pomorska, Filharmonia Warmińsko Mazurska, Narodowa Orkiestra Polskiego Radia w Katowicach.

Współpracuje również z Polskim Ośrodkiem Społeczno Kulturalnym w Londynie.

Obecnie , od roku 2010, jest również pedagogiem w Zespole Szkół Muzycznych im O.Kolberga w Radomiu, gdzie prowadzi klasę wokálną.

Doktorantka ma w swoim dorobku –takie partie operowe jak Hrabina w operze Hrabina Moniuszki., Halka, w operze Halka Moniuszki, Hrabina w Weselu Figara W.A. Mozarta, I dama w Czarodziejskim Flecie W.A Mozarta, Hrabina Ceprano w Rigoletto G.Verdiego, Anna w Nabucco Verdiego, Tatiana w Eugeniuszu Onieginie, P.Czajkowskiego, Jolanta, w Jolancie P.Czajkowskiego, Praskovia w Wesolej Wdówce Lehara, Matka w Jasiu i Małgosi E.Humperdinca, IV Służebna w Elektrze R.Straussa, Mimi w Cyganerii G.Pucciniego.

Ma w swoim repertuarze partie sopranowe oratoryjne, w takich dziełach jak IX Symfonia L.v Beethovena, Requiem G.Verdiego, Stabat Mater K.Szymanowskiego, Angelus W.Kilara, VIII Symfonie G.Mahlera.

-Ocena pracy doktorskiej

Praca doktorska mgr Moniki Świostek składa się z dzieła w postaci płyty CD z nagraniem

12 pieśniami , z dwóch cykli Franciszka Maklakiewicza i ich opisu w postaci pisemnej dysertacji zatytułowanej *Nieznane oblicza twórczości wokalnej Franciszka Maklakiewicza w kontekście pieśni dotyczących tematyki miłosnej.*

W skład dzieła przedstawionego do oceny wchodzi następujące utwory
będące składowymi dwóch cykli Franciszka Maklakiewicza,

- Liryka Miłosna oraz Sześć pieśni na głos i fortepian.

1. Pieśń Kocham Cie, do wiersza Kazimierza Przerwy Tetmajera

2. Pieśń Niechaj jej niebo, do wiersza Kazimierza Przerwy Tetmajera

3. Pieśń Zawód, do wiersza Kazimierza Przerwy Tetmajera

4. Pieśń Panienczka, do wiersza Adama Asnyka

5. Pieśń Jakże możecie kwiaty, do wiersza Leopolda Staffa

6. Pieśń A jeśli chcesz zapomnieć, do wiersza Barbary Bąkowskiej

7. Pieśń Szumy do wiersza Edwarda Słńskiego

8. Pieśń Noc do wiersza Teofila Lenartowicza

9. Pieśń Zdajesz mi się jakąś cichą pieśnią do wiersza Leopolda Staffa

10. Pieśń na próżno do wiersza Barbary Bąkowskiej

11. Pieśń Zmrok, do wiersza Leopolda Staffa

12. Pieśń W srebrną noc, do wiersza Mieczysławy Łuczyńskiej.

Płyta CD, będąca dziełem, przedstawionym do oceny, jest rejestracją live koncertu z dn 19.02.2019, mającego miejsce w Sali Koncertowej im K. Pendereckiego w Radomiu.

Partię fortepianu zrealizował Rafał Hołub.

.

Pisemna część doktoratu obejmuje 145 stron. Bibliografię stanowi 36 pozycji książkowych oraz 9 źródeł internetowych., oraz 8 tablic.

Promotorem pracy doktorskiej jest dr hab. Rafał Majzner prof. ATH

Pisemna część doktoratu rozpoczyna Spis treści, a w nim Wstęp, następnie - 4 duże rzymskie rozdziały z podrozdziałami, Zakończenie, Bibliografia, oraz obszerny Aneks, zawierający tablice, zdjęcia, listy i inne pamiątki..

Rozdział I składa się z 5 podrozdziałów, rozdział II, z 12 podrozdziałów, rozdział III z 2 podrozdziałów, rozdział 4 z 3 podrozdziałów.

Już we wstępie, doktorantka pokazuje nam się jako wielbicielka i badaczka twórczości W. Maklakiewicza, a w szczególności jego dwóch cykli pieśni, które później w konsekwencji odnajdziemy w postaci nagranych dzieł..

Rozdział I poświęcony jest sylwetce kompozytora, jego biografii oraz twórczości.

Ma on o tyle dużą wartość poznawczą, iż wzbogacony jest o osobiste rozmowy doktorantki z osobami, znającymi kompozytora, w szczególności z członkami Rodziny Franciszka Maklakiewicza.

Naświetla niezwykłą osobowość twórcy powszechnie znanej pieśni Kocham cię, jego rodzinne uwarunkowania, związane ze sztuką, zdolności, szczególnie muzyczne, wykształcenie, światopogląd, oraz twórczość, jakże szybko przerwana przez przedwczesną śmierć, na polu walki..Nieznane wątki z życia kompozytora, o których czytamy w tym rozdziale, mają swoje odzwierciedlenie w tablicach, ze zdjęciami materiałów archiwalnych, znajdującymi się na końcu pracy w charakterze aneksu.

Znajdziemy tam takie dokumenty, jak zdjęcie indeksu Uniwersytetu Warszawskiego, list Jana Adama Maklakiewicza do matki, informujący o śmierci Franciszka, kartę mobilizacyjną 42 pułku piechoty, rękopis pieśni Brzask, z piękną kaligrafią, tejsze,

Rozdział ten zawiera również spis całej twórczości Franciszka Maklakiewicza.

Rozdział II zajmuje analiza literacka tekstów obu cykli pieśni, stanowiących oceniane przez nas dzieło. Doktorantka niezwykle wnikliwie przeprowadza analizę utworów poetyckich, do których skomponowane zostały oba cykle pieśni, stanowiące dzieło doktoratu.

Analizie podlega więc zarówno konstrukcja formalna wiersza, z uwzględnieniem budowy, rymów, podziału na rymy żeńskie i męskie, wersyfikacji, akcentów, ułożenia rymów, kadencyjności.. jak i strona literacka i metaforyczna wierszy.

Autorka koncentruje się na aspekcie emocjonalnym wierszy, zgodnie z tematem dysertacji, dotyczącym tematyki miłosnej.

Kolejny rozdział III, to analiza środków kompozytorskich wspomnianych utworów. Jest on konsekwencją poprzedniego rozdziału, gdyż wskazuje na przyporządkowanie warstwy muzycznej, zastosowanej formy, konstrukcji poetyckiej.

Doktorantka analizuje utwory od strony zabiegu kompozytorskiego, wskazując na zależności słowo- muzyka, ale i emocjonalne konsekwencje tak a nie inaczej konstruowanej myśli muzycznej. Dość mocno podkreślona jest logika i konsekwencja kompozytorska, przyporządkowująca na przykład określone tonacje danym nastrojom, czy następującym po sobie w kolejności pieśniom.

Rozdział IV zajmuje się omówieniem wykonawstwa omawianych pieśni. Ten rozdział , jest

Ważnym drogowskazem dla młodych wykonawców, gdyż wykazuje aspekty wykonawcze omawianych utworów, odnosząc się do trudności różnego rodzaju, jak trudności oddechowe, dykcyjne, trudności związane z rozpiętością skali, czy pierwiastkiem emocjonalnym wykonania.

[Tak ujęta analiza od strony wykonawczej jest wartościową informacją doktorantki, która dzieląc się własnym doświadczeniem, jak i wiedzą, będąca kompilacją analizy dzieła, oraz praktyki wykonawczej, jest wartością bezcenna dla młodych artystów.

Wartością niewątpliwą w tym wypadku jest fakt znikomej popularności omawianych pieśni, a więc praktyczny brak wzorców wykonawczych, jakże potrzebnym młodym adeptom sztuki wokalne.

Dziełem doktorskiej dysertacji jest płyta CD oraz jej opis, zawierający rejestracje dwóch podlegający ocenie cykli pieśni Franciszka Maklakiewicza, Liryka miłosna, oraz Sześć pieśni na głos i fortepian.

Oba cykle napisane zostały do tekstów znanych polskich poetów, jak Kazimierz Przerwa Tetmajer, Adam Asnyk czy Leopold Staff, Teofil Lenartowicz ale również mniej znanych jak Barbara Bąkowska, Edward Słoiński Mieczysława Łuczycka.

Pierwszy cykl- Liryka miłosna, otwiera najbardziej znana pieśń Franciszka Maklakiewicza., „Kocham cię.

Już sam wstęp do pieśni, zbudowany na rozległych arpeggiach fortepianu, przypominający akompaniamenty u Rachmaninowa , w jego pieśniach takich jak na przykład – Sen- wróży nadciągającą , przejmującą frazę , legato, wzbijającą głos i ekspresję w górę, tak, jak uczucia płynące z tekstu.

Doktorantka prezentuje się w tej pieśni jako niezwykle świadoma warsztatu artystka, obdarzona rozległą skalą głosu, którą włada bez jakiegokolwiek wysiłku. Owa rozległa skala głosu, jak i niezwykle opanowany ,elastyczny ale i sensualny sposób śpiewania, pojawiają się w kolejnych pieśniach wymagających jeszcze większej skali, czy ekspresji.

W sposobie prowadzenia głosu, ukazuje się umiejętność elastycznego władania barwą, ekspresją, oraz dynamiką,

Po pierwszej szerokiej i ekspresyjnej wręcz erotycznej frazie, następuje bardziej intymna wypowiedź w ekspresji dolce, w tempie moderato, falująca dynamicznie, ale ciągle jakby lekko wycofana, podkreślająca intymność wypowiedzi.

Niezwykle lekkie i precyzyjne ornamentacje szesnastkowe, , będące zwokalizowanym słowem, „chcesz” świadczą o kunszcie wykonawczym, ale także o pietyzmie artystycznym doktorantki..Idąca dalej ku górze fraza zwieńczona pięknym i pełnym dźwiękiem f2, ukazuje bogactwo brzmienia głosu. doktorantki. Kulminacją tej frazy jest wyraz „tyś,” na dźwięku g2, i tutaj

Objawia nam się cała paleta barw tego znakomitego głosu sopranowego.

Kolejna kulminacja, prowadząca do as 2, , uzupełnionego fermatą., przechodzi w uspokojenie i refleksje, opadającej , finałowej już frazy.

Ponieważ jest to najbardziej znana pieśń Franciszka Maklakiewicza, tym większa naturalnie jest odpowiedzialność artystki.

Monika Świostek znakomicie zinterpretowała tę pieśń, dzięki walorom swojej techniki wokalne oraz głosu. i skali.

Pieśń zachwyca przede wszystkim rozległą paletą barw, ekspresją, skalą, znakomitą dykcją. świetnie przekazaną formą, oraz żarliwością przekazu.

Kolejna pieśń z tego cyklu to Życzenie, do tekstu Kazimierza Przerwy Tetmajera.

Jest kolejne wyznanie miłosne., przekazane za pomocą życzeń- niechaj ci niebo świeci błękitem..

Kompozytor ujął ten wiersz Tetmajera w formę rękawy by można chopinowskiego walca. niczym pieśń „Śliczny chłopiec,” ale o wiele spokojniejszego nasyconego lekką nutą melancholii, ale zakończonego, po szeregu życzeń i wyznań, eksklamacją w postaci

ekspresyjnej kulminacji opisującej z ekstazą wręcz podmiot liryczny, przedmiot poetyckich westchnień.

Owa kulminacja doprowadza do dźwięku a2, w uspokajającym frazę rallentandzie...

Pieśń oczekuje od wykonawczyni, zwiewności i lekkości w prowadzeniu głosu, ale również umiejętności budowania formy, w tej powtarzającej się strukturze muzycznej.

Tymi środkami operuje znakomicie doktorantka, różnicując swój duży i bogaty głos, od subtelного piano, i koloraturowej wręcz lekkości do zdecydowanego forte w kulminacji na dźwięku a 2, demonstrując jednocześnie rozległą skalę, oraz pewność osiągnięcia wysokich dźwięków w skokach sekstowych, bez jakiegokolwiek wysiłku.

Kolejna pieśń, Zawód, której nastrój maluje falujący wstęp fortepianu, budując aurę pulsujących melancholijnych uczuć, zrazu intymnych, kończących się konstatacją, „jaki żal”, ale dalej rozprawdzanych w kulminacje, rosnących wraz z eksplozją ekspresji, aby znów opaść w nastroju żalu. Koloryt tych przeżyć budowany jest przez triole w fortepianie, dające uczucie falowania, kołysania,

Żal, piękne słowo, polskie, w dużym stopniu trudne do przetłumaczenia, będące na pograniczu smutku i melancholii, ...Tę aurę odbieramy z tej pieśni wzbogaconą, o jakby krzyk rozpacz, zakończony znów, rodzajem rezygnacji, „ach jak mi żal”.

Doktorantka znakomicie maluje te zmienne nastroje pieśni, wzbogacając je o subtelne rallentanda, łamiące jakby dość motoryczny charakter pieśni. Dużą rolę w tej interpretacji odgrywa znakomity akompaniament współpracujący z solistką, i podprowadzający ją do snucia na tle falujących fraz, spokojnej wypowiedzi nasyconej smutkiem i melancholią.

Kontrastującą nagle pieśnią jest Panienczka, skoczny utwór w jakimś sensie odmalowujący beztroskę i radość wieku dziewczęcego.

Ten koloryt trzeba pokazać w głosie, nie przeciążając go nadmiernie.

O sposobie śpiewania tych pieśni doktorantka sama pisze iż wymagają one od niej wysokiej pozycji głosu znakomitego apoggio, pracy antagonistycznych mięśni wdechowych i wydechowych, podtrzymujących te wysoką pozycję i dających ową zwiwną lekkość wypowiedzi artystycznej.

Jakże możecie kwiaty, to jeszcze inna forma refleksji, już lekkiego dramatu, i pretensji..

Wstęp fortepianu, będący znów rozłożonymi arpeggiami, tonacji mollowej, budzą nastrój smutku, tonacja przechodzi w durową, i rośnie ekspresja osiągająca swoją kulminację na słowach „jakże możecie” ...Liczne modulacje potęgują nastrój mroku i niepokoju.

Powrót do pierwotnej frazy jakby uspokaja tę wypowiedź, ale finał pieśni, stworzony przez arpeggio fortepianu jest zgoła innym i znów dramatycznym komentarzem.

Doktorantka w tej pieśni znów zachwyca miękkością dźwięku, legatem frazy, zrozumieniem tematu, i przejmującym forte w kulminacji.

W tej pieśni najpełniej wyraża się znakomity artyzm i bogactwo interpretacyjne doktorantki.

Kolejna pieśń A jeśli chcesz zapomnieć do słów Przerwy Tetmajera, to znów jedna z bardziej znanych pieśni Maklakiewicza,

Trudnością wykonawczą jest konieczność miękkiego wykonania chociażby początku pieśni, będącej skokiem kwintowych w górę., .Monika Świostek posiada w swoim warsztacie tę sztukę miękkiego prowadzenia dźwięku w każdym rejestrze, tak też wygląda ten skok, - a jeśli chcesz zapomnieć, , i tak też, w niezwykle legato płynie w jej interpretacji ta pieśń. Znów kulminacja, prowadząca do nasyczonego forte , osiągniętego poprzez rozbudowaną wschodzącą crescendo frazę, wskazuje jakby drogę interpretacyjną tej pieśni,

Pieśń Szumy, rozpoczyna , onomatopeiczny wstęp fortepianu, do złudzenia przypominający, czy ilustrujący szum, na który miękko wkracza, linia sopranu, prowadzącego onomatopeiczną narrację, o marzeniach, drodze, dążeniu,,

W tej pieśni do wiersza Edwarda Słoińskiego, odnajdujemy echa impresjonizmu, szczególnie widocznego w partii fortepianu, zbudowanej na niespokojnych pochodach tremolujących akordów, z e spokojna linia sopranu, nakładającą się, czy wtapiającą w te strukturę.

Pieśń w drugiej części zagęszcza się w tempie piu mosso con fuoco , aby znów powrócić do tempa , metrum i tonacji pierwszej części.

Specyficzna konstrukcja tej pieśni każe głosowi pełnić funkcję poniekąd drugorzędną w stosunku do fortepianu, w szczególności w części 1 i 3. W 2 części , to głos jest nośnikiem ekspresji i narracji.

Pieśń , od strony wykonawczej bardzo szczegółowo opisana przez doktorantkę, paradoksalnie, sprawia problem artystce tylko ze względu na relatywnie niską tessiturę, co w rezultacie skutkuje wielką atencją w stosowaniu wymieszania rejestrów, w kierunku dbałości o istnienie bardziej w rejestrze głowowym, ze względu na konieczność miękkiego i kontrolowanego prowadzenia głosu, szczególnie w 2 części, gdzie muzyka- jak pisze autorka- poprzez podobieństwo do stylu pucciniowskiego, prowokować może do zbyt szerokiego prowadzenia rozległych fraz.

Ta kontrola, każe w efekcie doskonale panować na d oddechem, jako faktorem płynnego i wyważonego prowadzenia głosu.

Zarówno wykonane tej pieśni jak i jej analiza literacko wykonawcza świadczą o głębokiej świadomości doktorantki, jak i doświadczeniu wokalnym.

Podobną problematykę wykonawczą znajdujemy w kolejnej pieśni,, Noc ``do tekstu Teofila Lenartowicza.

.Pieśń również o niskiej tessiturze, stawia przed wykonawczynią podobną problematykę wykonawczą, a więc właściwe operowanie rejestrami, dźwiękami przejściowymi, wolumenem głosu, barwą, wibracją.

Ciągle impresjonistyczne echo, każe wykonawcy z właściwym tej stylistyce wyczuciem prowadzić spokojną frazę, z opanowaniem wibracji, czy wolumenu, a jej kunszt znajdujemy w końcówkach fraz, wykańczanych miękko i po mistrzowsku.

Pieśń „Zdajesz mi się jakąś cichą pieśnią.” do słów Leopolda Staffa zachwyca spokojem i rozległą skalą artystki.

Kolejna pieśń „Na próżno” do słów Barbary Bąkowskiej, rozpoczynająca się dość energetycznymi, czy wręcz dramatycznymi akordami fortepianu, ukazuje nam rozbudowaną osobowość artystyczną, doktorantki, przejawiającą się w rozległych perfekcyjnie wykonywanych skokach interwałowych, czy w zmianach dynamicznych, piano, dolce e espressivo.

Piękne i refleksyjne zamieranie w końcowej części pieśni, ukazuje nam rozległe możliwości dynamiczne i kolorystyczne doktorantki, połączone z muzyczną wrażliwością, i kreatywnością..

Pieśń „Zmrok” do tekstu Leopolda Staffa, porównana przez doktorantkę, do pieśni Limba Jerzego Leffelda, przesycona jest z jednej strony, nastrojem lirycznym, czy refleksyjnym, gdzie głos towarzyszy ościnowemu akompaniamentowi fortepianu, aby z nagłą wzbić się we wzrastającej ekspresji frazy.

Pieśń charakteryzuje rozległa skala, z dwoma skokami, raz d2 g 2, oraz f2. as2, zbudowana w pierwszych pochodach na spokojnej legatowej linii, która przeradza się w wzburzone pasaży, wznoszące się ku górze.

Pieśń wymaga od wykonawczyni zarówno znakomicie opanowanej i wyrównanej, rozległej skali głosu, jak i bardzo dobrej techniki oddechowej, służącej wspomnianym pochodom pasażowym z, z kulminacją na wysokich dźwiękach.

Ostatnia pieśń „W srebrną noc.” jak pisze doktorantka, jej ulubiona pieśń, z omawianych cykli, o strukturze bardzo różnorodnej i rozbudowanej, w swej konstrukcji przypomina pieśń Debussy'ego De Fleur, a więc złożoną formę, wymagającą od artysty wrażliwości i umiejętności, wypełnienia koncepcja artystyczna, godna tak rozległej formy.

Artystka znakomicie radzi sobie z tym zagadnieniem wypełniając swoją umiejętnością, i wrażliwością, narastające frazy tej pieśni, i kończąc ją w uspokajającym ją pianissimo..

Ocena dorobku

Mgr Monika Świostek pomimo swojego młodego wieku, ma na swoim koncie pokaźną liczbę osiągnięć artystycznych.

Jest laureatką siedmiu nagród i stypendiów, które uzyskała w latach 2003-2016., w tym Stypendiów Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Prezydenta Miasta Radomia, oraz dyrektora ZSM im O.Kolberga w Radomiu.

W bogatym dorobku doktorantki, znajdujemy 11 nagród i wyróżnień na konkursach wokalnych .

Są to;

III miejsce na VII Międzyszkolnym Konkursie Wokalnym zorganizowanym przez ZSM w Łodzi

I nagroda w kategorii głosów sopranowych na III Konkursie im. Haliny Halskiej we Wrocławiu

Nagroda specjalna dla wyróżniającego się n talentu w II etapie na XI Konkursie Sztuki Wokalnej im A.Sari w Nowym Sączu

I nagroda oraz nagroda specjalna za wykonanie pieśni |M. Karłowicza na VII Międzyuczelnianym Konkursie Wykonawstwa Polskiej Pieśni Artystycznej im Edmunda Kossowskiego w Warszawie

Wyróżnienie w kategorii Operowej na VIII Ogólnopolskim Konkursie Wokalnym w Dusznikach Zdroju

Nagroda Specjalna Opery Narodowej w Pradze oraz Opery w Ostrawie na 41 Międzynarodowym Konkursie Wokalnym i. Antoniego Dworzaka w Karlovych Varach

II nagroda na IX Międzyuczelnianym Konkursie Wokalnym W Kręgu muzyki Słowiańskiej w Katowicach

I nagroda i nagroda specjalna za wyjątkowe walory głosowe na II Ogólnopolskim Konkursie Wokalnym Złote Głosy Mazowsza w Warszawie

Wyróżnienie i nagroda specjalna jurora Jose Fereira Lobo na II Konkursie Wokalistyki Operowej im A. Didura w Bytomiu

I wyróżnienie i nagroda publiczności na VII Festiwalu Wokalnym Belcanto w Nałęczowie

III nagroda na II Międzynarodowym Konkursie wokalnym im A. Hiolskiego w Kudowie Zdroju.

Działalność koncertowa doktorantki, przedstawiona w dokumentacji, datuje się od roku 2000.

Od tego momentu do dzisiaj, mgr Monika Świostek wzięła udział w 79 koncertach oraz 80 spektaklach operowych i operetkowych.

Do najważniejszych jej koncertów, zaliczyć można Requiem W.A. Mozarta, Magnificat J.S. Bacha, Requiem G.Verdiego, Msza G-Dur F.Schuberta, IX Symfonia Beethovena

Artystka wzięła udział 80 spektaklach operowych, takich jak, Halka St Moniuszki, - rola Główna, Wesele Figara- W A Mozarta, partia Hrabiny, Hagith K Szymanowskiego.

Nabucco Verdiego, Hrabina St. Moniuszki, partia tytułowa. Elektra R.Straussa.

W biografii artystki odnajdujemy również uczestnictwo w 15 kursach wokalnych, u takich mistrzów jak prof. Helena Łazarska- parokrotnie, czy Teresa Żylis Gara.

Równolegle do działalności artystycznej, doktorantka poświęciła się pracy pedagogicznej, ale i organizacyjnej, odnosząc na tym polu również duże sukcesy.

Na swoim koncie ma 11 dyplomantów, , którzy z sukcesem podjęli naukę na uczelniach

artystycznych w Polsce,. 3 laureatów konkursów, ale także organizacje 8 kursów wokalnych, w tym letniej Akademii Wokalno Aktorskiej, w Radomiu.

Do osiągnięć doktorantki należy również 2 koncerty uczniów, dziewięciokrotna opieka artystyczna nad koncertami kolęd, dziesięciokrotna opieka artystyczna nad serią koncertów wielkopostnych, a także konsultacje wokalne w Teatrze Dramatycznym w Radomiu, do 19 spektakli..

W przedstawionej dokumentacji, znajdujemy również szereg rekomendacji dotyczących doktorantki, opisujących jej niezwykle zdolności i walory wokalne, oddanie pracy, zarówno wokalne jak i pedagogicznej, a podpisane przez takie osobowości jak Helena Łazarska, prof.Leszek Skrla, prof. Piotr Kusiewicz , czy prof. Brygida Skiba , a także Władysław Kunc.

Przedstawiona bogata dokumentacja zaskakuje, w zderzeniu z młodym wiekiem doktorantki..

Odnajdujemy w niej zarówno obszerną działalność koncertową, jak i operową, oraz wielkie osiągnięcia konkursowe. Profil zawodowy mgr Moniki Świostek niewątpliwie wzbogaca jej bardzo widoczna działalność pedagogiczna, w postaci zarówno regularnych zajęć z uczniami w Szkole Muzycznej II stopnia w Radomiu, jak i licznymi kursami wokalnymi, a także szkoleniami, jak regularna praca z aktorami teatru Dramatycznego w Radomiu.

Artystka ponadto występowała i występuje w towarzystwie znakomitych polskich śpiewaków, reżyserów, czy dyrygentów. W jej bogatej dokumentacji odnajdujemy y takie nazwiska, jak Krystyna Janda, Wieńczysław Kunc, Tadeusz Kozłowski, Leszek Skrla, Andrzej Bartmiński, i inni.

Te wszystkie elementy, a także niezwykle pozytywna opinia wylaniająca się z załączonych rekomendacji , pisanych przez takie znakomitości jak prof. Helena Łazarska, czy prof. Eugeniusz Sasiadek wskazują na niezwykle wartościową sylwetkę doktorantki i dają podstawy, do bardzo wysokiej oceny prezentowanego doktoratu.

Dodam , iż sama byłam świadkiem spektakli operowych doktorantki, i miałam przyjemność widzieć ją w partii Hrabiny w operze Hrabina Moniuszki, w Operze Bałtyckiej w Gdańsku, jak i w roli Anny w spektaklu Nabucco, G. Verdiego w Teatrze Wielkim, Operze Narodowej, w Warszawie,.Jej niezwykle bogaty głos o bardzo rozległej skali, bardzo nośny, piękny, i rzec by można świetlisty, , przypominający w barwie wręcz takie śpiewaczki, jak Monsarrat Cabalie., Renata Tebaldi czy Teresa Kubiak, nie pozostawiają słuchacza obojętnym. Przed artystką, stoją piękne partie repertuaru światowego, przeznaczone dla sopranu dramatycznego, jakże niezwykle rodzaju głosu , które niewątpliwie w przyszłości staną się jej udziałem.

Przystąpienie do pracy nad doktoratem, jak przedstawione do oceny dzieło, świadczy zarówno o kunszcie artystki, jak i jej drodze zawodowej prowadzącej niewątpliwie do łączenia działalności artystycznej z dydaktyką.

W obu tych wypadkach doktorantka już z dzisiaj poszczycić się może znakomitymi osiągnięciami.

Konkluzja

Praca doktorska mgr Moniki Świostek składa się z dzieła, jakim jest nagrana płyta CD z nagrałymi 2 cyklami pieśni F. Maklakiewicza, oraz części opisowej dzieła zatytułowanej *Nieznane oblicza twórczości wokalne Franciszka Maklakiewicza w kontekście pieśni dotyczących tematyki miłosnej*.

Zaprezentowane utwory, dysertacja teoretyczna, ale także dostarczona dokumentacja dotycząca dorobku doktoranta zasługują na bardzo wysoką ocenę. Dzieło, w postaci nagranej Płyty Cd, , ukazuje artystkę, która posiada piękny i bogaty głos sopranowy, bardzo rzetelny warsztat wokalny oraz niezwykle wrażliwość muzyczną, w konsekwencji której przedstawione dwa cykle pieśni F. Maklakiewicza emanują ekspresją, pasją, niezwykle wyrafinowaną frazą, bogactwem barw i uczuć. Owe cykle mogą się stać dla młodzieży artystycznej wzorcem wykonawczym, jak i studium artystycznym pieśni, jakże mało znanych powszechnemu odbiorcy,.

O świadomości artystycznej doktorantki, świadczy praca teoretyczna, , będąca intelektualnym uzupełnieniem dzieła artystycznego, a jednocześnie przedstawiając proces twórczy, pogłębioną analizę utworów, zarówno od strony muzycznej, jak i poetyckiej.

Bogaty dorobek, stawia przed nami wszechstronną artystkę, będącą w trakcie znakomicie rozwijającej się kariery wokalne, ale jednocześnie mającej na swoim koncie już bardzo znaczącą karierę pedagogiczną, popularyzatorską, oraz zainteresowanie badawcze.

Praca doktorska powinna znaleźć się w obiegu publicznym., jest cennym materiałem poznawczym dla młodych adeptów sztuki wokalne. Zasługuje na najwyższą ocenę.

Wobec powyższego stwierdzam, iż doktorantka wykazała się wiedzą teoretyczną oraz umiejętnościami do prowadzenia samodzielnej pracy artystycznej. Spełniła tym samym wymagania art. 13 ustęp 1 ustawy z dnia 14.03.2003 r.

Stawiam wniosek o przyjęcie pracy doktorskiej.

prof dr hab. Ewa Izykowska-Lipińska